

SPORT

COLUMN

HANS VANDEWEGHE

© Johan Eyckers/photo news

HOLLAND ONDER

Ondanks de nakende winst van de Rode Duivels op de Wereldbeker hebben het Nederlandse voetbal en zijn trainers nog altijd een streepje voor op het Belgische

De Standaard had een interviewverzoek lopen bij RSC Anderlecht. Of we John van den Brom niet eens konden 'doen'. Voor het weekblad, zo'n keurige man, in kleur gefotografeerd, goeie babbel, glaasje wijn erbij, desnoods samen een vorkje prikken. Nalezen mocht. "Tuurlijk", luidde de reactie, want met Anderlecht is het als journalist altijd goed zakendoen. 'Als er twee keer wordt gewonnen, regelen we Van den Brom voor jullie tegen de play-offs'. Of het zijn daar kenners op de communicatiecel, of ze wisten hoe laat het was. De eerstvolgende wedstrijd verloor Anderlecht met 1-0 bij OH Leuven en Van den Brom kon opstappen. Jammer, maar helaas. Bourgondische John in *dS Weekblad* zal voor een volgende passage in België zijn, al is het niet meteen duidelijk welke Belgische club zich nog aan hem zal wagen. Als je alles gelooft wat over hem wordt gezegd en geschreven, lijkt het wel of hij pas bij Anderlecht voor het eerst een ploeg op het tactische bord heeft geschreven en helemaal geen trainersdiploma heeft behaald. Kortom: Van den Brom heeft - behalve één keer kampioen gespeeld - helemaal niets

goed gedaan.

De laatste Hollander, dat was de insteek voor het verhaal. Helemaal correct is dat niet, want Stanley Menzo is ook Nederlander, maar euh... niet helemaal natuurlijk. Hij is Surinaamse, zwart dus en zit bij Lierse. Bon, die laatste zin is niet gespeend van vooroordelen en wordt dus best niet te ernstig genomen, maar laten we het er op houden dat Menzo als voormalig doelman een atypische Nederlandse trainer is. Van de echte Hollandse School moeten we in België niet te veel meer hebben. Ron Jans, Foeke Booy, Adrie Koster, Mario Been en John van den Brom: het is Holland onder in plaats van Holland boven. Zelfs Johan Boskamp en Aad de Mos vonden hun landgenoten maar niets. Onaangepast, niet genoeg geschoold. Dat lijkt op natrappen en dat de Nederlandse trainers alleen maar 4-3-3 zou-

maar enkele trainers te noemen die we in België heel graag zouden zien komen, maar gewoon niet kunnen betalen: Dick Advocaat, Guus Hiddink, Dick Jol, Bert van Marwijk, Gert-Jan Verbeek en Huub Stevens. Zij spelen zelden 4-3-3, of alleen als het materiaal daartoe aanwezig is. Zo hoort het ook: een trainer moet zijn systeem bouwen volgens zijn spelers.

Zou het kunnen dat we misschien de verkeerde Nederlandse trainers naar hier hebben gehaald, dat we ons slechts de tweede, derde garnituur kunnen veroorloven? Ik had John van den Brom ook

den spelen, slaat nergens op. Ze zijn heus niet allemaal zo koppig als Louis van Gaal, die na de blessure van Kevin Strootman in eigen land wordt gesmeerd om met Oranje 4-4-2 te spelen en die daar naar goede gewoonte zijn voeten aan zal vegen. Om

enkele pertinente vragen willen stellen. Zoals 'mijnheer Van den Brom, wat bezielde u om die oelewapper van een John Troost tijdelijk bij Anderlecht te halen?' Een mental coach die elke dag zingend de kleedkamer binnenkwam en de spelers ook wilde laten dansen. Dat laatste was een brug te ver en eenmaal de titel binnen en hij weer weg, lag die arme Herman Van Holsbeek nog nachten wakker van het schone paarse geld dat hij aan die onnozelaar had verkwanseld. Ondanks Troost en ondanks alle fantastische successen van de Belgische clubs in Europa en de aangekondigde winst van de Rode Duivels op de Wereldbeker, heeft het Nederlandse voetbal nog altijd meer dan een streepje voor op het Belgische. En zijn de Nederlandse trainers doorgaans nog altijd beter geschoold dan de Belgische, en vooral: beter gewaand voor het buitenland. Dat het gidsland van het aanvallende balbezit een beetje koppig vasthoudt aan het eigen grote gelijk kan niet worden ontkend. Koppigheid leidt in topsport wel vaak tot succes. De tijd brengt raad, maar - niet vergeten - op het laatste WK stond Oranje wel weer netjes in de finale.